

Prezenta lucrare conține _____ pagini

**EVALUAREA NAȚIONALĂ PENTRU
ABSOLVENȚII CLASEI a VIII-a**

**Anul școlar 2025-2026
Limba și literatura română**

**SIMULARE JUDEȚEANĂ
DECEMBRIE 2025**

Scoala in Papuci

Numele:

Inițiala prenumelui tatălui:

Prenumele:

Școala de proveniență:

Centrul de examen:

Localitatea:

Județul:

Nume și prenume asistent	Semnătura

A	COMISIA DE EVALUARE	NOTA (CIFRE ȘI LITERE)	NUMELE ȘI PRENUMELE PROFESORULUI	SEMNĂTURA
	EVALUATOR I			
	EVALUATOR II			
	EVALUATOR III			
	EVALUATOR IV			
	NOTA FINALĂ			

B	COMISIA DE EVALUARE	NOTA (CIFRE ȘI LITERE)	NUMELE ȘI PRENUMELE PROFESORULUI	SEMNĂTURA
	EVALUATOR I			
	EVALUATOR II			
	EVALUATOR III			
	EVALUATOR IV			
	NOTA FINALĂ			

C	COMISIA DE EVALUARE	NOTA (CIFRE ȘI LITERE)	NUMELE ȘI PRENUMELE PROFESORULUI	SEMNĂTURA
	EVALUATOR I			
	EVALUATOR II			
	EVALUATOR III			
	EVALUATOR IV			
	NOTA FINALĂ			

- **Toate subiectele sunt obligatorii.**
- **Se acordă zece puncte din oficiu.**
- **Timpul de lucru efectiv este de două ore.**

Scoala in Papuci

SUBIECTUL I

(70 de puncte)

TEXTUL 1

În Viitorul Îndepărtat, Domnișoara Poimâine se plictisește grozav. Unchiul ei, Tempus Întâiul, a exilat-o într-un fel de nebuloasă în care se amestecă fragmente neclare umbre și lumini, începuturi și sfârșituri. Imaginați-vă o insulă plutitoare într-un ocean de nori. Un rest de asteroid rătăcind printr-o galaxie îndepărtată. [...] Și printre toate astea, pierdută ca o pată de cerneală într-un million de caiete acoperite cu scris, o insulă. Fără lacuri întinse, fără dealuri împădurite, fără plaje spectaculoase.[...] Câteva plante pitice, un golf cu nisip pietros, rozaliu, o grămadă de bolovani și un turn într-o formă bizară de clepsidră-atât.[...]

Seară de seară, Domnișoara Poimâine iese în micul balcon din vârful turnului care-i servește și drept locuință și, echipată cu un ochean și un aparat electronic meșterit chiar de ea, supraveghează apele-nori ale Viitorului Îndepărtat. De cele mai multe ori, urechile-i sunt acoperite de niște căști din care se revarsă muzică, iar corpul i se mișcă în ritmul melodiilor pe care le ascultă la nesfârșit. Pe *repeat*, cum ar spune ea, dacă ar avea cu cine să schimbe o vorbă. Dar nu are. Domnișoara Poimâine e complet izolată pe mica ei insulă. De cât timp, asta n-ar putea spune exact, fiindcă nu a ținut niciun fel de socoteală. Știa doar că se înălțase mult, că părul îi crescuse până la mijloc, devenind de un violet aprins, că niște schimbări misterioase se petrecuseră cu corpul ei și nu mai semăna acum deloc cu fetița durdulie, cu funde-n păr, care făcea nazuri la mâncare și-și dorea să dea timpul înainte ca să crească mai repede. Inima îi era străbătută de doruri fără nume, de dorințe nelămurite și, de multe ori, de regrete și furie. O podideau lacrimile când se gândea cât de nemilos fusese aruncată de unchiul ei, drept pedeapsă pentru greșeala ei din copilărie, la marginile îndepărtate ale regatului.[...] Multora li se păruse de necrezut că o fetiță așa de mică, aflată încă la vârsta acadelelor, putea fi în stare de o asemenea grozăvie: să dea timpul

Înainte. Dar până la urmă, ce anume nu le convenise? „Trăim în secolul vitezei”, spunea apăsător Domnișoara Poimâine, pe insula plutitoare. „Lucrurile se desfășoară acum mult mai repede. Treaba voastră dacă nu vreți să țineți pasul cu ele! Demodaților!”

De când fusese alungată de unchiul ei și-ncepuse să crească, renunțase la codițe, fundițe, rochițe și acadele. Se îmbrăca numai în negru, cu niște haine despre care nu puteai spune niciodată unde încep și unde se termină. Își vopsise părul în violet, își tunsese un breton foarte scurt, asimetric, și renunțase pentru totdeauna la sandale și balerini. Acum purta numai bocanci. Și multe inele. Și-și desenase un fluture pe umăr: „Timpul e de partea mea” scria pe aripile lui, pe care și le desfăcea numai când Domnișoara Poimâine era cu adevărat bucuroasă. În restul timpului, fluturele-și închidea aripile și ascundea cuvintele despre timp, care nu erau altceva decât titlul melodiei sale preferate. [...]

Când ambarcațiunea temporală aruncă ancora în apele-nori ale micului golf din vestul insulei, fata era cufundată încă în somn. Adormise îmbrăcată, în fotoliul improvizat pe balcon, și visa că e la volanul unei decapotabile negre, pictate cu flăcări, gonind pe o șosea paralelă cu marea. Deodată simți cum capul i se izbește de ceva și tot corpul i se cutremură. Să fi fost un accident de mașină? Poimâine încercă zadarnic să calce frâna, dar picioarele nu o ascultau. Deschise larg ochii și privi în jur. Fusese doar un vis, încă unul dintre acele vise care începeau minunat și se sfârșeau prost. Se ridică în picioare și își trecu degetele prin pletele lungi, violete, care i se ncâlciseră pe umeri. Cerul acoperit de nori portocalii nu prevestea nimic bun. Valuri agitate se spărgeau la țarm, zguduind pontonul fragil pe care o fată cu părul roșu, îmbrăcată în haine elegante, îi făcea semne, strigând:

- Hei, verișoarăăă! Ți-a stat timpu-n loc? Hai, vino și ajută-mă! [...]
- Mâine, tu ești? Spune-mi că nu visez! Strigă, emoționată.

Au țopăit amândouă preț de câteva minute, s-au îmbrățișat și s-au strâmbat una la alta, după pofta inimii, ca-n vremurile de odinioară, când stăteau toată ziua împreună, și Mâine o învăța cum merg lucrurile în Regatul Timpului. Apoi Poimâine a poftit-o în turn, a preparat o ciocolată caldă cu piper roșu (se dădea în vânt după tot ce era picant) și au început să-și istorisească ultimele întâmplări. Verișoara ei urma să se mărite! Tempus Întâiul îi găsisse un soț potrivit, însă identitatea acestuia era încă secretă.

- Adică vrei să spui că nu ți-ai cunoscut încă viitorul soț? Dar asta-i îngrozitor!
- Sunt sigură că tata a făcut o alegere bună pentru mine, a spus Mâine calmă, cu oarecare resemnare în glas.

- Ce prostie! se înflăcăra Domnișoara Poimâine. [...]

- Poimâine, tu mereu ai fost rebelă. Și uite unde te-a adus asta! Există niște reguli în regat și știi foarte bine că trebuie să le respectăm.

- Știi ceva? M-am săturat de regulile astea! Cine le-a făcut, mă rog? Tempus Întâiul nici nu mai știe bine pe ce lume e...Nu mai putem trăi așa, după aceleași obiceiuri învechite! Cu borcănașe cu amintiri, etichete scrise de mână și balonașe de săpun care se risipesc aiurea. Lumea se schimbă. Nu mai e mult și oamenii vor inventa un aparat care să dea timpul înainte sau înapoi, după cum vor ei. Poate chiar vor opri timpul în loc. Și, când vor inventa asta, lumea noastră, așa cum o știm, se va sfârși!.

- Of, nu știu ce să mă fac cu tine, zău...oftă Mâine.

- Hai să mergem împreună în regat și să le spunem adevărul. Să-i facem să înțeleagă că lumea se schimbă și că noi ar trebui să ținem pasul cu schimbările astea.

(Adina Rosetti, *Cronicile Domnișoarei Poimâine. Vremea Vrăjitoarei Niciodată*)

Scoala in Papuci

TEXTUL 2

De mai bine de zece ani petrec zilnic câteva ore cu adolescenții. „Lucrez“ cu ei, pentru ei. Și, cu cât trece timpul, îmi dau seama că „lucrez“ foarte mult și cu mine însămi, pentru mine.

La început, fiind la rândul meu tânără și fără prea mare pricepere, mi-a fost teamă. De privirile lor, de îndrăzneala lor, de expansivitatea lor, de obrăznicia lor. Îmi era teamă de eșecul comunicării cu ei; era vorba, de fapt, despre neîncrederea în mine însămi. Apoi am observat că privirile lor ascund curiozitate, poartă simpatie ori suspiciune sau, ca și în cazul meu, teamă. Așa că am încercat să îi privesc pe fiecare, răspunzându-le cu un zîmbet, cu o încurajare, cu o ridicare a sprâncenelor. Uneori cu ironie, adesea cu bunăvoință, de cele mai multe ori cu dorința de a le spune lucruri care să ajungă cu adevărat la ei.

Lucrând cu ei, m-am schimbat și eu. Mi-au dat încredere în ceea ce fac, încrederea pe care o căutasem fără s-o primesc – poate cu una sau două excepții – la profesorii mei. M-am desprins în mare parte de timiditate, am scăpat de spaima comunicării directe cu un „public“ eterogen, pe care trebuie să-l câștig de fiecare dată. Fiindcă mulți adolescenți se schimbă, de la o lună la alta, de la un an la altul. Unii sunt cuminiți, blânzi, timizi la 15 ani, dar devin furioși, impertinenți, neguvernabili la 17. Alții sunt nepăsători, distanți, ironici, pentru a ajunge un an mai târziu deschiși, afectuoși, interesați de ceilalți, de lume. Toți au însă energia și lumina pe care le-o dă începutul tinereții, o anumită puritate sufletească – chiar dacă, da, aceasta nu mai este „candoarea“ de pe vremuri. Dar temerile și emoțiile lor sunt în mare aceleași pe care le știm cu toții. Diferențele vin, în primul rând, din mediul în care trăiesc, din afara școlii. Din modul diferit în care fragilitatea lor răspunde la asperitățile vieții și ale societății. Și nimic nu este mai trist decât un adolescent care nu-și găsește drumul, care se pierde în hățișul lumii. Îmi dau seama de asta de fiecare dată, și o decodez în dezinteresul, tristețea, ușorul dispreț sau agitația stranie. Pentru acești adolescenți, drumul înapoi, spre frumusețea vârstei și a vieții, este foarte greu. Pe unii, intersecțiile dificile îi maturizează rapid, le schimbă radical modul de a percepe lucrurile. [...]

Adolescenții – copiii, tinerii – au nevoie, poate mai mult decât noi, maturii, să simtă gustul libertății de gândire, al cutezanței, al cunoașterii, al creației și al adevărului. Societatea va fi mai sănătoasă dacă ei vor crește cu aceste valori, le vor înțelege și le vor cultiva, la rândul lor.

(Dorica Boltașu Nicolae, *Printre ei*, articol publicat în *Dilema Veche* nr. 504 din 10-16 octombrie 2013)

A.

1. Completează spațiile libere cu informații din *textul 1*.

2 puncte

_____ scrie pe aripile fluturelui de pe umărul Domnișoarei Poimăine, pe care și le desface numai când fata este cu adevărat _____.

2. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect, valorificând informațiile din *textul 1*.

2 puncte

Domnișoara Poimăine a fost exilată de unchiul ei, Tempus Întâiul, pentru că a avut îndrăzneala

- a) să oprească timpul;
- b) să dea timpul înainte;
- c) să dea timpul înapoi;
- d) să se opună regulilor;

Scoala in Papuci

3. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect, valorificând informațiile din *textul 2*.

2 puncte

La început, fiind tânără și fără pricepere, autoarei i-a fost teamă de

- a) privirile, îndrăzneala, expansivitatea și obrăznicia adolescenților;
- b) naivitatea, timiditatea și lipsa de implicare a tinerilor;

- c) suspiciunea, ironia și lipsa lor de bunăvoință;
d) lipsa afecțiunii, a interesului față de ceilalți și față de lume;

4. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect, valorificând informațiile din textul 2. **2 puncte**

La șaptesprezece ani, unii adolescenții sunt

- a) cuminiți, blânzi, timizi;
b) dezinteresați, triști, agitați;
c) maturi, receptivi afectuoși;
d) furioși, impertinenți, neguvernabili;

Scoala in Papuci

5. Notează „X” în dreptul fiecărui enunț pentru a stabili dacă este adevărat sau fals, bazându-te pe informațiile din cele două texte. **6 puncte**

Textul 1

Enunțul	Adevărat	Fals
Echipată cu un ocean și un aparat electronic, Domnișoara Poimâine supraveghează apele-nori ale Viitorului Apropiat.		
După ce ajunge pe insulă, protagonistă își schimbă culoarea părului, vestimentația și încălțăminte.		
Domnișoara Poimâine își dorește să se întoarcă în regat ca să aplice regulile unchiului ei.		

Textul 2

Enunțul	Adevărat	Fals
De mai bine de un deceniu, autoarea își petrece zilnic câteva ore cu adolescenții.		
Conform autoarei, cel mai trist lucru este atunci când un tânăr nu-și găsește drumul și care se pierde în hățișul lumii.		
Adolescenții au nevoie să simtă gustul libertății de gândire, al cutezanței, al cunoașterii, al creației și al neadevărului.		

6. Transcrie, din secvența următoare, două figuri de stil diferite, pe care le vei preciza: „Imaginați-vă o insula plutitoare într-un ocean de nori. Un rest de asteroid rătăcind printr-o galaxie îndepărtată. [...] Și printre toate astea, pierdută ca o pată de cerneală într-un milion de caiete acoperite cu scris, o insulă. Fără lacuri întinse, fără dealuri împădurite, fără plaje spectaculoase.[...] Câteva plante pitice, un golf cu nisip pietros, rozaliu, o grămadă de bolovani și un turn într-o formă bizară de clepsidră- atât” . **6 puncte**

7. Prezintă, în minimum 30 de cuvinte, un element de conținut comun celor două texte date, valorificând câte o secvență relevantă din fiecare text. **6 puncte**

8 Crezi că adolescența este o etapă care aduce schimbări majore în dezvoltarea tinerilor? Motivează-ți răspunsul, în 50-100 de cuvinte, valorificând unul dintre textele propuse. **6 puncte**

Scoala in Papuci

Scoala in Papuci

- a) a se lăsa în voia vântului;
- b) a îi plăcea foarte mult;
- c) a se da de ceasul morții;
- d) a avea o aversiune;

4. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect.

2 puncte

Seria în care cuvintele subliniate sunt omonime este:

- a) „Nu mai putem trăi așa, după aceleași obiceiuri învechite”; Ideile lui sunt depășite.
- b) Drumul spre munte a fost lung și obositor.; „nimic nu este mai trist decât un adolescent care nu-și găsește drumul”;
- c) Bunicul preferă competițiile de golf; „câteva plante pitice, un golf cu nisip pietros, rozaliu, o grămadă de bolovani și un turn într-o formă bizară de clepsidră”;
- d) Unii adolescenți sunt distanți, ironici, iar alții devin mai târziu deschiși, afecțuoși, interesați de ceilalți, de lume;

5. Precizează valoarea morfologică a cuvântului și în fiecare dintre contextele următoare: „ fluturile-și (1) închidea aripile și ascundea cuvintele despre timp”; „s-au îmbrățișat și (2) s-au strâmbat una la alta”; Lucrând cu ei, m-am schimbat și (3) eu.

Cuvântul	Valoarea morfologică
(1) și	
(2) și	
(3) și	

6. Alcătuieste un enunț imperativ, în care să existe un pronume reflexiv, de persoana a III-a, formă clitică (neaccentuată), în caz acuzativ (1) și o propoziție asertivă, în care substantivul *rege* să fie complement de agent (2).

6 puncte

(1) _____

(2) _____

7. Transcrie propozițiile din fraza următoare, precizând felul lor și raportul sintactic, ce se stabilește între ele: „Tempus Întâiul îi găsisse un soț potrivit, însă identitatea acestuia era încă secretă”. **6 puncte**

8. Completează, în spațiile libere, forma corectă a cuvintelor scrise în paranteză, reprezentând mesajul unui adolescent care își îndrumă colegii să meargă la bibliotecă. **6 puncte**

